

jiga poslanja (misijona). Močno, kakor nikol po pred, se mi v serci ljubezin do domovine oživljuje, ktera bi mi pot svojega poklica greniti utegnila, ko bi v mojim spominu živo zapisano ne bilo, de svoje očestvo zavoljo Kristusa zapustim. — Vi tudi želite kaj od družtva za razširjanje katolske veré, ki se propaganda imenuje, od mene zvesti. Zavolj pičlosti časa za danes s tem za dobro vzemite:

Znano Vam je, de je pravi začetnik tega veličanskoga družtva bil papež Verban osmi v leti 1627, zato se Verbanovo imenuje, ki je to učiliše kardinalam v vodništvo izročil. Imenuje se tudi papežev, pastirsko, ali vesolno seminiše. Apostolski namestniki (vikarji) in predstojniki tū sem iz vseh, tudi nar daljnijih krajev svetá mladenče pošljajo. Tukej dobivajo pod očetovskim obskerbištvam verlih predpostavljenih duhovno izobraženje, se po dokončanih naukah v duhovne posvečujejo, in potem se od svetiga zbiraljša ali v njih lastno domačijo, ali pa po potrebi in okolšinah v kake druge kraje pošljajo za apostolske misjonarje. Vender jih persega, ki jo ob svojim časi položiti morajo, za vselej z propagando v zavezi obderži, po kteri dobijo za cel čas svojiga življenja primek odrejencov ali učencov propagande, in dolžnost na se vzamejo, vsako leto sv. zbiraljšu zvesto naznanje dati od svojega stanu, od dela svojega poklica in drugih misionskih okolšin.

(Konec sledi.)

Poslavljjenje.

Presvitli Cesar so po vikšim sklepu od 22. Sušca tega leta našiga častitiga domorodca, visoko učeniga dohtarja in c. k. svetovavca pri Teržaškim deželnim vladarstvu, gospoda Andreja Golmajerja, svetovavca c. k. dvorske komisije na Dunaju in vodja estrajskih latinskih šol (k. k. Hofcommissions-Rath und Director der Gymnasialschulen) izvolili.

Domazha povešt.

V Šemizhu in okoli Šemizha je bil Velko Šaboto to je 22. dan Šufhza velik potres okoli pol ene popoldan, kteri je pa k frezhi komej dva trenutja terpel; vse hishe, zerkev in vinske kleti so se bile takó mozhno strefle, de smo bili vse prestrasheni.

Jakob Šmrekar, kmetovavez.

Srezha v nefrezhi.

Is Vodishke fare.

22. dan Švezhana ob pol petih svezher sim bil poklisan, de imam obhajat iti v vaf pol ure od farne zerkve odlozheno, kjer so v eni hishi vse, namrež gospodar, gospodinja in trije finovi na enkrat sboleli. Povedano mi je bilo, de je posebno hudo gospodar, she hujshi pa njegovi nar stareji fin sbolel, takó de se nizh ne savé. Ko priđem v vaf, previdim nar poprej s fvtimi sakramenti umerjoznih nar starfhiga fina, ki je bil pred mojim prihodom v fosedovo hisho prenefhen. Potem grem gospodarja v njegovo hisho obhajat, sakaj gospodinji in mlajshima dvema finama je bilo she odleglo. V hishi je bil srak takó pokashen, de bi ne bil mogel dolgo zhafsa notri obftati; dve gorezhi

svezhi ste med fvtim opravilam fame od sebe vgafnile. She le potem, ko sim ukasal okno odpreti, niste imenovani svezhi, kteri ste bile sopet pershgani, vezh vgafnili. Savsel sim se, ko so mi po f. opravilu naslednji vsrok leté bolesni povedali:

Pred ta dan svezher je namrež gospodinja hraſtovi ſhtor v pezh djala, de bi po nozhi hisha oftala gorka. Ali kaj fe sgodi? Kér je bila pezh nekoliko ispokana, ſta po nozhi dim in ſoparza v hisho puhtela in srak takó pokasila, de ſta vſih pet prebivavzov omámla. — She le okoli treh popoldan ſe je sazhela gospodinja nekoliko savéfti; hozhe is hishe iti, pa pade in le s velikim persadevanjem pride do ſofedove hishe, ljudi na pomozh klizat; ko pa v hisho ſtopi, pade sopet na tla od flabofti. Hitro tedej gredó na pomozh. Mlajshi dva finova, ko ſo jima mleka piti dali, ſta ſe kmalo savedila, posneji ſhe le gospodar, nar hujshi med vſimi je pa bilo nar starejimu finu, ki ſe je po nozhi v teſhavah is klopi na tla svalil; bolj je bil mertvemu, ko shivimu podoben, vſi udje ſo mu odpovedali, in zhe ravno v drugo hisho prenefhen, ſe vender dolgo zhafsa ni savedel in le nekoliko pred mojim prihodom ſe je isbrihtal.

Velika frezha je tedej bila v ti nefrezhi, de nifo bili vſi od ſhkodljive voglene ſoparze ſaduſheni. Posebno je Bog ſa nje ſkerbel; sakaj ſdej ſo ſopet vſi ſdravi. Is leté pergodbe lahkó ſposnamo, de perвиzh voglene ſoparza nar bolj na tla pade, kér je finu na tla ſvalenimu nar hujshi bilo, in de drugizh ſe ne famó tifti v ſmerti nevarnosti ſnajdejo, ki stanize ſherjavzo grejejo, kakor smo ſadnjizh ſhaloftno pergodba is Tuhinja v Novizah brali, ampak de je ſa ohranjenje ſhivljenja tudi potrebno terdne pezhi imeti, ali ſaj ispokane dobro ſamasati, de dim in ſhkodljiva voglene ſoparza ſhivivniga ſraka ne pokasi.

Jos. F.

Oznanilo

nove knjige slavjanskiga pismenstva, ki jo je ravno sedej slavní gosp. dohtar Miklosič na ſvitlo dal, in ſe na Dunaju v bukvarnici (Braumüller et Seidel), pa tudi drugot pod nadpisom dobiva:

Radices linguæ slovenicæ veteris dialecti.

Scrispit

Franciscus Miklosich

Philos. et Juris Doctor.

Lipsiae 1845. — Cena te važne knjige je pol drugi goldinar ſrebra.

Danafhnjimu liſtu je ſhtiri in dvajfeti děl vinoréje perloſhen.

Shitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	5. Malitrvna.	31. Šufhza.	gold.	kr.
1 mernik Pphenize domazhe ..	—	—	1	28
1 » » banafhke ..	1	21	1	26
1 » Turfhize	1	—	1	2
1 » Šorfhize	—	—	1	2
1 » Rēshi	—	58	1	4
1 » Jezhmena	—	45	—	51
1 » Profa	1	—	1	3
1 » Ajde	—	48	—	48
1 » Ovfa	—	36	—	36